

ningen komme i Modstrid med sin Optræden paa andre Omraader. Staten driver nemlig andre Virksomheder og producerer andre Varer, f. Eks. Klæde, men der er man gaaet den meget rigtige Vej at sælge af Statens Klæde ogsaa til private for at skaffe Befolkningen billigere Varer. Det vil ogsaa være af Interesse at faa oplyst, hvor stort det samlede Kontingent til „Dansk Skovforening“ er, for at man kan se, hvor stor forholdsvis den Del er, som man ved denne Ordning har lagt over paa Staten. Denne vældige Forhøjelse synes mig at tyde paa, at denne Lovændring er sket med en vis Bihensigt i Retning af at faa Staten til at betale en klækkelig Del. Da hele Udvalget er enigt om at anbefale denne mægtige Kontingentforhøjelse, er der vel neppe nogen Mulighed for at faa foretaget en Ændring i saa Henseende i Aar, og da jeg altsaa, som Stillingen er, maa anse det for unyttigt at stille Forslag i saa Henseende, skal jeg undlade at gøre dette, men jeg vil meget henstille til Udvalget og den højtærede Landbrugsminister, at de faar hele dette Spørgsmaal nøje opklaret, for at man kan se, om det overhovedet er berettiget, at Staten er Medlem af denne Forening, som nu sikkert hovedsagelig af Interesse for de private Skovejere har draget saa mange Op-gaver ind under sig.

Jacob Christensen: Der har været et Samraad med Finansudvalget og den højtærede Landbrugsminister angaaende Løn- og Arbejdsforhold i Statsskovene, og jeg vil gerne fremsætte et Par Bemærkninger herom. Ved Behandlingen af Lovforslaget om Statstilskud til Iværksættelse af kommunale Arbejder tillod jeg mig at omtale Forholdene ved Statsskovene, særlig i Silkeborg Statsskovdistrikt. Det har foranlediget, at Statsskovdirektoratet har sendt Landbrugsministeriet en saakaldt Imødegaelse af de af mig fremsatte Udtalelser. Jeg har gennemset denne Imødegaelse, og jeg maa hævde, at de Udtalelser, jeg ved den paagældende Lejlighed fremsatte, i eet og alt staar urokket, og saa efter at denne Redegørelse er fremkommet. Det er godtgjort, hvad for øvrigt allerede her i Salen vandt Tilslutning fra Arbejdsanvisningsdirektøren, at Statsskovenes Ledelse søger at undgaa de offentlige Arbejdsanvisningskontorer ved Antagelsen af Arbejdskraft. Jeg paatalte ligeledes, at man ikke var tilstrækkelig villig til at hjælpe Arbejdere, som mangtede Værktøj, til det nødvendige Værktøj,

saa at de arbejdsledige kunde blive beskæftiget. Denne Paastand er uafkræftet, og det vil ogsaa være ganske umuligt at afkræfte den, fordi Forholdet er det, at Hjælpekassen i Silkeborg maatte anskaffe dette Værktøj for derved at hjælpe Arbejderne til de Arbejdsredskaber, som var nødvendige, for at Arbejdet i Statsskovene kunde optages. Jeg skal ikke trætte med at komme ind paa alle de Punkter, som der kunde være Anledning til at komme ind paa, men der er dog et enkelt Punkt, jeg vil omtale lidt nærmere, fordi det viser, at Administrationens Opfattelse af Statsskovenes Forhold ikke er tidssvarende, og at Ledelsen er bureaukratisk. Jeg har gjort opmærksom paa det uheldige i, at naar arbejdsløse endelig havde faaet Arbejde i Statsskovene, kunde de ikke faa deres Arbejds løn udbetalt hver Uge, som det sker i andre Virksomheder, men først, naar der var hengaaet 14 Dage. I den Skrivelse, som er sendt til Skovdirektoratet, er dette Forhold omtalt, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Brudstykke af Skrivelsen, som jeg synes er særdeles betegnende for, hvor besværligt det falder Skovdirektoratet at gennemføre en Ordning, der kunde være tilfredsstillende for Arbejderne og vilde være mere praktisk end den, der anvendes i Øjeblikket. Der staar her: „At foretage en almindelig Afregning med Arbejderne een Gang ugentlig i Stedet for som nu hver 14de Dag vilde være absolut ugørligt med den nuværende Stab af Tjenestemænd; det vilde praktisk taget betyde næsten en Fordobling af Skovfogdernes Arbejde og en betydelig Forøgelse af Skovridernes, saaledes at denne Foranstaltning — da de fleste af de paagældende Tjenestemænd forud har deres Tid fuldt optaget — vilde nødvendiggøre Ansættelse af en Række nye Tjenestemænd og Antagelse af Ekstrahjælp i stort Omfang — altsaa medføre meget store Udgifter for Statskassen“. Derefter kommer saa en almindelig Bemærkning om, at man dog sine Steder forsøgsvis har gennemført en Ordning med at udbetale Arbejderne Forskud paa Løn. Jeg synes, at dette viser, at man indenfor Ledelsen af Statsskovene har et noget tungt Greb paa Tingene, thi jeg stiller mig noget tvivlende overfor, at det skulde være forbundet med saa store Vanskeligheder at gennemføre en Ordning, som man forlængst har gennemført i alle private Erhverv, nemlig den, at Arbejderne faar deres Løn udbetalt een Gang ugentlig; men skulde det virkelig være saadan, maa de nødvendige Udgifter